

være forkert her under førstebehandlingen af forslaget at give udtryk for, at jeg sådan er villig til at ændre indstilling over for de grundlæggende principper, for det har jeg ikke til hensigt at gøre.

Jeg synes stadig væk, at det er meget, meget rigtigt, at vi bl.a. tilgodeser de forældre, der kan blive enige. Det mener jeg at vi som udgangspunkt må respektere, og så må vi altså tro på, at forældrene også er dem, der er de bedste til at lytte til deres egne børn. Det kan være, at barnet måske ikke første gang, det kommer og siger, at det vil noget andet om søndagen, får gennemtrumfet sin vilje, men jeg tror på, at på længere sigt finder langt de fleste familier ud af det.

Derfor har jeg altså meget svært ved at se, at det pludselig skal til at være en opgave for det offentlige at gå ind og løfte pegefingern over for forældrene og sige: I lytter ikke godt nok til jeres barn. Det er den tone, som jeg ikke bryder mig om.

Men vi må jo tage det i udvalget, hvis der alligevel bliver indkaldt til et samråd, og der få præciseret, hvad spørgerne går efter. Jeg synes bare, at det vil være meget forkert at begynde at ændre grundlæggende på den balance, som den nuværende lovgivning hviler på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Sådan som jeg hørte både ministeren tale og de efterfølgende svar, er ministeren ikke enig i SF's forslag om at ændre § 16, hvor man tager udgangspunkt i barnets rettigheder.

Jeg vil godt stille et spørgsmål: Hvorfor mener ministeren, at det vil være forkert, hvis vi ser det i forhold til, at vi har børnekonventionen, hvor man hele vejen igennem taler om barnets ret? Derfor forstår jeg ikke, at ministeren ikke mener, at det egentlig ville være i langt bedre overensstemmelse med børnekonventionen og ville være at efterleve børnekonventionen at give barnet sin ret, og at det aldrig nogen sinde kan være med den anden indfaldsvinkel, nemlig en forælders ret.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning. ... Undskyld, jeg ville sådan samle sammen. Justitsministeren har ordet.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne have lov at svare fru Lissa Mathiasen, for ellers kan jeg ikke nå ret meget, hvis jeg skal tage mere end en spørger ad gangen.

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, som jeg også sagde indledningsvis, at jeg synes, det er et rigtigt og godt synspunkt, lovgivningen i dag hviler på: at udgangspunktet må være, at det er godt for barnet at se begge forældre, og at de konsekvenser, som en ændring af paragraffen ville have, for mig at se ville være ekstremt uheldige og kunne skabe mange, mange problematiske situationer. Bare hele tankegangen om, at man som forælder skal møde op og argumentere for, at man er god nok, at man har bestået i forhold til at se sit barn, synes jeg er en meget, meget ubehagelig udgang på en lovændring.

Kl. 13.20

Jeg mener, at udgangspunktet må være, at det må være godt for barnet at have en tilknytning til begge forældre. Der er så flere forskellige modeller, men at vende det om og sige, at den forælder, som barnet ikke bor sammen med i dagligdagen – om man så må sige – selv er pålagt hele bevisbyrden for at fortælle, hvor dygtig man er til at lege med barnet, lave børnemad, give pædagogisk undervisning, og hvad ved jeg, ville jeg synes ville være en ekstremt uheldig udvikling. Jeg har meget svært ved at se, at Socialdemokratiet kan støtte, at vi skulle gå en sådan udvikling i møde.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Fru Elisabeth Arnold for anden og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Justitsministeren sagde lige før, at man i det lovforslag, som vi er i gang med at behandle nu, vender alting om. Sådan opfatter jeg det altså ikke. Jeg opfatter det sådan, at lovforslaget minder os om, at det er barnets tarv, og at vi tager barnets tarv så alvorligt, at vi siger, at vi også vil høre på, hvad barnet selv mener.

Jeg kan slet ikke forstå, at justitsministeren begynder at beklage sig over, at det skulle være en offentlig opgave, når hun har en kollega, som i ramme alvor offentligt har fremsat forslag om, at der skulle være kommunale babysittere til hjælp for familierne. Det offentliges opgaver kan åbenbart efter Det Konservative Folkepartis opfattelse strække sig vidt.